

EAEU-Kina drøfter finansielt-økonomisk alternativ til dollar-regimet

Den 15. marts 2022 (EIRNS) – En videokonference fandt sted den 11. marts med deltagere fra Den eurasiske økonomiske Union (EAEU) og Kina om et projekt for et uafhængigt internationalt valuta- og finanssystem, der omfatter en ny valuta og andre forhold. Dette blev aftalt af deltagerne i den økonomiske dialog “Ny fase af det valutamæssige, finansielle og økonomiske samarbejde mellem Den eurasiske økonomiske Union og Folkerepublikken Kina. Globale forandringer: Udfordringer og løsninger”. Dette meddeles af korrespondenten fra erhvervsinformationscentret Kapital.kz med henvisning til EAEU’s pressetjeneste. “I betragtning af de fælles udfordringer og risici, der er forbundet med den globale økonomiske afmatning og restriktive foranstaltninger mod EAEU-staterne og Kina, bør vores lande intensivere det praktiske samarbejde, både på baggrund af regelmæssige ekspertdialoger og inden for fælles foranstaltninger og projekter”, sagde EAEU’s minister for integration og makroøkonomi, Sergei Glazyev.

Wang Wen, dekan for RDCY’s finansielle institut, understregede, at EAEU-landenes og Kinas holdninger til mange spørgsmål på den globale udviklingsdagsorden ligger tæt på hinanden, og udtrykte støtte til intensiveringen af den eurasiske-kinesiske dialog. Som følge af drøftelserne blev det besluttet at fremme projektet om et uafhængigt internationalt valuta- og finanssystem. Det forventes, at det vil blive baseret på en ny international valuta, som vil blive beregnet som et indeks af de deltagende landes nationale valutaer og råvarepriser. Det første udkast vil blive fremlagt til drøftelse inden udgangen af marts. Dialogdeltagerne overvejede også de mere konkrete aspekter af samarbejdet mellem EAEU og

Kina inden for energi og informationsteknologi, handel med råvarer samt foranstaltninger for at tilpasse landene det eksterne økonomiske pres.

Der er kommet forskellige beretninger i medierne om konferencen den 11. marts, bl.a. fra Sputnik Kasakhstan og Zakon.kz om de aktive drøftelser mellem repræsentanter for Kina og Den eurasiske økonomiske Union om udformning af et udkast til et uafhængigt internationalt valuta- og finanssystem. <https://lenta.ru/news/2022/03/14/ruschina/>

Udvalgt billede: Claudia Seidenstick

Europæisk Investeringsbank forpligter sig til samarbejde med Asiatisk Infrastruktur Investeringsbank om projekter

Lørdag, 1. juli, 2017 – Werner Hoyer, præsident for Europæisk Investeringsbank (EIB), den Europæiske Unions bank, har annonceret et tæt samarbejde med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) om projekter i forbindelse med den Nye Silkevej. Hoyer talte i Beijing, hvortil han ankom den 27. juni for forhandlinger med AIIB og kinesiske regeringsfolk. Under en pressekonference sagde Hoyer: »Jeg mener, at den Nye Silkevej, præsenteret af Kina, fremmer forbundethed i diverse former. For EU og resten af verden er dette en løsning på globalisering. Dette initiativ vil ændre den måde, verden samarbejder på. Det er grunden til, at vi vil deltage lidenskabeligt i det.«

Foto: Werner Hoyer, præsident for EIB. Foto fra 2015.

Relationer og konnektivitet mellem EU og Kina vokser

28. mrs., 2017 – I en artikel i dag skrev Fu Jing, vicechef for *China Daily's* Europa-bureau: »Nogle belgiske medier har citeret data og rapporteret, at kinesiske investorer i Belgien har skabt op mod 18.500 jobs for lokale indbyggere... Nogle central- og østeuropæiske lande konfronteres med mangel på arbejdskraft pga. voksende, kinesiske investeringer inden for varefremstilling, ved afslutningen af Den europæiske Unions økonomiske stagnation. I de forgangne fem år har firmaet Huawei f.eks. skabt op mod 12.000 jobs i EU.

Ligeledes i dag meddelte United Parcel Service (UPS), der har hovedkvarter i Atlanta, USA, »tilføjelsen af seks stationer for dets Prioriterede Hel Container Load og Mindre Container Load (FCL og LCL), multimodale jernbaneservice mellem Europa og Kina. De nye stationer vil give kunder, der flytter gods på verdens største handelslinje, flere muligheder for at reducere udgifter til forsyningskæden og et bedre regnskab for kravene til cost/time-in-transit. Stationerne Changsa, Chongqing, Suzhou og Wuhan i Kina blev føjet til de eksisterende kinesiske stationer Zhengzhou og Chengdu. I Europa blev stop i Duisburg, Tyskland, og Warszawa, Polen, føjet til de eksisterende stop i Lodz, Polen, og Hamborg, Tyskland.«

Fu skrev, at, i sidste uge, »blev Belgien og Ungarn fulde medlemmer af den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, hvilket betyder, at en tredjedel af bankens 70 medlemmer er fra Europa. Og AIIB's udviklingskurs

indikerer, at samarbejde mellem medlemmer vil intensiveres for at bringe Asien, Europa og Afrika tættere sammen.«

Foto: Det første fragttog fra Zhengzhou i det østlige Kina til Billwerder intermodale terminal i Hamborg ankom til sin destination den 2. august, 2015, blot 15 dage efter det påbegyndte sin 10.214 km lange rejse.

Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank (AIIB) er en »Storslået vision« for promovering af økonomisk og social udvikling, siger bankens præsident

26. mrs., 2017 – I en tale for plenarforsamlingen ved Boao Forum for Asien den 23.-26. marts i Boao, sagde AIIB's præsident Jin Liqun, »målet for den kinesiskledede AIIB er at promovere økonomisk og social udvikling gennem styrkelse af konnektivitet og vækst i Asien«, rapporterer *Xinhua*. Boao Forum for Asien er den kinesiske version af det Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, hvert år.

Med en understregning af, at AIIB's investeringer sker for en forbedring af levevilkårene, sagde Jin: »Når vi satser på investeringer i infrastruktur, lægger vi vægt på at have en dialog med regeringen mht., på hvilken måde, denne investering vil være til fordel for dens folk ... Vores job er ikke blot at sætte nogle penge ind i et bestemt land for at bygge veje

eller jernbaner. Vi ønsker at se, at alle projekterne er til fordel for folk og sikrer, at folk får flere vindinger, snarere end tab, af sådanne investeringer.

Så det er altså det storslåede mål, den storslåede vision hos de 57 stiftende medlemmer af AIIB. Alle disse lande har en fælles vision om at fremme konnektivitet og infrastrukturinvesteringer for at berede vejen for fælles fordele«, forklarede Jin.

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank tilbyder »Ny type af finansiering«, så intet land vil blive ladet tilbage

20. mrs., 2017 – I en tale for Kinas Forum for Udvikling i Beijing i dag krævede Jin Liqun, chef for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), en forbedring af global, økonomisk styrelse for at nære »fælles fordele og sikre, at intet land lades tilbage«, rapporterede *China Daily*.

Jin understregede, at skabelsen af AIIB lagde vægt på de stiftende medlemmers faste beslutning om at forbedre regional udvikling og konnektivitet, og at forbedre den globale styrelse i en multipolær verden.

»AIIB er ikke en klon af eksisterende finansinstitutioner, og vi har særlige kendetegn«, understregede han og bemærkede, at AIIB er den første af sin art til at have udviklingslande som

aktiemajoritet samtidig med, at den ikke udelukker udviklede lande.

AIIB-chefen sagde også, at globalisering har lidt et tilbageslag pga. manglen på fælles fordele og den skarpe polarisering mellem »dem, der har, og dem, der ikke har« i verden. Han bemærkede også, at multilaterale udviklingsbanker og finansinstitutioner konfronteres med udfordringen med større efterspørgsel af finansiering, med begrænsede resurser.

Foto: Chef for AIIB, Jin Liqun, taler med en gæst under Kinas Forum for Udvikling 2017, den 19. marts, i Beijing.

Betydningsfuldt kinesiske månedsmagasin om udenrigspolitik udgiver artikel af EIR's Bill Jones

25. feb., 2017 – *China International Studies*, en engelsksproget publikation fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, som arbejder under det Kinesiske Udenrigsministeriums regi, udgav i deres januar-februar 2017 udgivelse (nr. 62) en artikel af EIR's Bill Jones, med titlen, »Bælt & Vej-initiativet – Kortlægning af en ny kurs for menneskeheden«.

I artiklen gennemgår Jones 'Bæltet & Vejens' historie og bemærker Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets arbejde i begyndelsen af 1990'erne for at promovere projektet med den Eurasiske Landbro efter Sovjetunionens fald, og som førte frem til konferencen i 1996 i Beijing, der blev sponsoreret af det

Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi. Jones nævner også arten af dirigistisk politik, i Hamiltons tradition, som Kina (og andre asiatiske lande) har benyttet til at gennemføre sin strategi for udvikling. Jones diskuterer også finanskrisens art i løbet af de seneste to årtier, hvor verden blev sat på en nedadgående kurs, som blev vendt omkring af Kinas lancering af 'Bæltet & Vejen' og oprettelsen af nye finansinstitutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken').

Jones bemærker, at Kinas udvikling og den fortsatte udvikling af lande som Rusland og Indien, har skabt en situation i verden, hvor USA's traditionelle rolle som en »verdensleder« har ændret sig og skabt et behov for en ny form for global styrelse. Idet han skitserer udviklingen af finanskrisen og G7's manglende evne til at løse den, viser han, hvordan det blev nødvendigt at samle en bredere gruppe af nationer for at tackle denne krise. Dette var oprindelsen til G20, der under deres seneste møde, med Kina som vært, vedtog et program for eliminering af fattigdom på globalt plan. Post-Bretton Woods-strukturen er slut, skriver Jones, og der er derfor behov for at skabe en økonomisk verdensorden af en anden art.

Han bemærker Kinas vægt på en win-win-situation, der, idet den kommer fra en anden, kulturel matrix, ikke ønsker at videreføre geopolitikkens gamle nulsumsspil.

Artiklen slutter med et citat af Konfucius,

»Det overlegne menneske er sig retfærdighed bevidst, det underlegne menneske er sig fordelagtighed bevidst«.
(Kursivering red.)

Jones skriver: »Bælt & Vej-initiativet handler, på et dybt plan, om spørgsmålet om 'retfærdighed' inden for økonomiske anliggender, og som karakteriseres af præsident Xis uophørlige understregning af 'Bæltet & Vejens' fremtræden som et 'win-

win'-samarbejde. De regionale projekter udvikler sig således til at blive en verdenslandbro, skriver han, og den nye Trump-administration, med sin vægt på byggeri af infrastruktur i USA, kunne meget vel udvide Bælt & Vej-perspektivet til at omfatte Nordamerika, som således ville være til fordel for USA selv, og for verden.«

Foto: EIR-korrespondent, og leder af EIR's Washington-kontor, Bill Jones, her som taler ved en konference i World Forum of China Studies, november, 2015.

Kina byder USA under Trump velkommen til at gå med i AIIB

19. nov., 2016 – Kina har hilst den antydning, baseret på udtalelsen fra James Woolsey, der har rådgivet Donald Trump i udenrigspolitik, om, at den nye amerikanske administration kunne tænkes at tilslutte sig Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), velkommen. Woolsey har henvist til Obamas afvisning af at tilslutte sig AIIB fra starten, som en »strategisk fejltagelse«.

China Daily skriver i dag i en lederartikel, at amerikansk politik selv var skyld i, at Kina tog initiativ til AIIB, ved at »trække IMF's kvote-reform ud, hvorved udviklingslandene ville få mere indflydelse i denne organisation«. Lederartiklen fastslår, at USA »tilskrev sin opposition mod at tilslutte sig den nyligt dannede investeringsbank bekymring for, at banken ikke ville leve op til eksisterende, internationale standarder, til trods for, at bankens medlemmer har forpligtet sig til at samarbejde for at sikre, at den følger de bedste

ledelsesstandarder og -praksisser, gennemskuelighed og spørgsmål vedr. miljø og arbejdsmarked. Den holdning, som den afgående administration vedtog, afslører ganske enkelt dens sande bekymring for, at AIIB ville udfordre eller reducere de amerikansk dominerede Bretton Woods-institutioners, såsom Verdensbankens, indflydelse.

Artiklen fortsætter, »Fakta er, at den tilgængelige finansiering fra Verdensbanken og Asiatisk Udviklingsbank slet ikke er tilstrækkelig for det massive behov for infrastruktur i Asien. Snarere end at konkurrere med disse institutioner, er AIIB udtænkt til at kompensere for den utilstrækkelige, internationale, finansielle støtte til infrastrukturudvikling og regional sammenhængskraft i Asien. Den foreslåede investering i de asiatiske sektorer for transport, energi og telekommunikation tilbyder ligeledes enorme erhvervsmuligheder for selskaber fra medlemslandene – hvilket er én af grundene til, at mange af Washingtons allierede i Vesten, såsom Storbritannien, Italien og Tyskland, har tilsluttet sig AIIB, på trods af opposition fra USA.«

Artiklen konkluderer: »Men, som det kinesiske mundheld siger, så er det aldrig for sent til at udbedre folden, efter man har mistet et får.« USA har intet at tabe ved at blive medlem af AIIB, der bygger på præmisserne om åbenhed, inklusion og gennemskuelighed. USA kan også spille en mere konstruktiv rolle ved at blive medlem end ved at stå udenfor. At gå med i AIB ville være et godt signal fra den nye Trump-administration om, at USA er mere villig til at agere som en ansvarlig, global magt.«

Foto: Jin Liqun, AIIB's første præsident, forlader talerstolen under åbningsceremonien for AIIB i Beijing den 16. januar, 2016.

Grækenland vil gå med i AIIB i takt med, at EU fortsætter med at ødelægge landets økonomi

21. sept. 2016 – Grækenlands relation til Kina er det eneste positive, der sker i den græske økonomi. Ifølge informerede kilder står Grækenland på tærsklen til at blive optaget som nyt medlem af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Dette følger i kølvandet på underskrivelsen af en aftale, hvor Kina skal finansiere og bygge et EU700 mio. dyrt kraftværk, der skal anvende Grækenlands lokalt udvundne brunkul. Desuden købte Kina tidligere på året majoritetsaktier i Piræus Havnestyrelse.

I modsætning hertil søger Grækenlands kreditorer, den Europæiske Centralbank, EU-kommissionen og den Internationale Valutafond, samt deres agenter i Grækenland, at sabotere enhver indsats fra Athen for at støtte landets realøkonomi. Der finder nu en kamp sted om kontrollen over den lille Attica Bank, i hvilken Ingeniørernes Pensionsfond havde en flertalsaktiepost. Regeringen, der nu ejer et flertal i banken gennem bank-bailout-fonden, ønsker at reorganisere Attica Bank med en hensigt om at åbne kreditlinjer til små og mellemstore virksomheder, som de store, systemiske banker ikke udsteder kredit til.

Det bør bemærkes, at, under Den Fælles Tilsynsmekanisme, euro-regulatoren, er det chefen for centralbanken, der, som agent for den Europæiske Centralbank, bestemmer, hvor meget, en bank kan låne ud. Chefen for Bank of Greece, Yannis Stournaras, der

nu, som finansminister i en tidligere regering, underskrev den katastrofale anden græske bailout (bankredning), er i færd med at intervenere for at stoppe regeringen i at føre sin plan ud i livet. Samtidig forsøger de neoliberale medier at skandalisere banken.

Med en understregning af denne pointe skrev den populære, græske nyheds-site Defencenet: »Långivere og nationale, økonomiske interesser ønsker ikke at have en bank i Grækenland, som de ikke kontrollerer. De fire største banker i Grækenland kontrolleres totalt af långivere, og således er det meste af den græske økonomi det også. Derfor ødelægger Attica Bank deres planer.«

Regeringen har udnævnt prof. Panagiotis Roumeliotis som ikke-eksekutiv formand for Attica Bank. Roumeliotis var Grækenlands officielle forhandler for dets medlemskab i AIIB. Han var Grækenlands repræsentant til IMF under den første bailout, men så snart, hans periode udløb i 2012, afslørede han, at der havde været udbredt opposition til denne bailout i IMF's bestyrelse, hvilket forskaffede ham Grækenlands kreditorers had.

I en erklæring, der støtter regeringens handling, påpegede vicepremierminister Yannis Dragasakis, der er leder af regeringens økonomiske team, at Attica Banks egenkapitalniveau var signifikant højere end minimumsgrænsen og likviditetsbetingelserne, der kræves af eurosystemet.

Det står altså klart, at chef for centralbanken Stournaras ønsker at kollapse Attica. Desuden står Stournaras i skyggen af sin egen skandale, siden finanspolitiet for blot en uge siden gennemførte en razzia i hans hjem og ligeledes i hans hustrus pr-selskabs kontorer, i en anti-korrupsionsundersøgelse.

Transportminister Christos Spirtzis påpegede, at, siden 2011, har der været to aktiekapitalforøgelser i Attica Bank, og hvor

Bank of Greece har fået opgaven med at overvåge procedurer og lån. Ifølge Spirtzis, »hvis Attica Bank ikke gjorde sit arbejde ordentligt, så betyder det selvfølgelig, at Bank of Greece, der stod for inspektionen, heller ikke gjorde sit arbejde ordentligt«. Som sådan må Bank of Greece også undersøges, forklarede ministeren endvidere.

I en tale ved en generalforsamling for Attica Banks aktionærer i går erklærede den nye formand, Roumeliotis, at »absolut ingen kan, med kommentarer og offentlig konfrontation, underminere en bank som Attica Bank, der har en historisk rolle og samtidigt kan spille en signifikant rolle i udviklingen«. Med henvisning til de ubegrundede anklager, der slynges mod banken, sagde han, »Jeg er ikke villig til at spille noget politisk spil. Som teknokrat og professionel er mit mål en glat forsættelse af Attica Banks operation. Forvent ingen discounts eller kompromisser; vi er ikke under nogens indflydelse. Jeg er vis på, at vi vil vinde en kamp for landets og bankens bedste.«

Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank og BRIKS' Ny Udviklingsbank har planer om at finansiere projekter i fællesskab

Torsdag, den 1. september 2016 – Dagen før åbningen af det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, sagde vicepræsidenten for Ny Udviklingsbank (NDB, også kendt som BRIKS-banken), Zhu

Xian: »Vi har etableret gode relationer med AIIB. Og vi har også allerede indledt diskussioner om mulige former for samarbejde. For det første har vi planer om i fællesskab at finansiere nogle projekter. For det andet har vi allerede underskrevet den relevante aftale om samarbejde. I øjeblikket er der mange investeringsprojekter, der har behov for finansiering. Det er derfor, vi ikke bør konkurrere, men komplementere hinanden«, rapporterer TASS i dag.

Både AIIB og NDB har hovedkvarter i Kina og blev etableret for i et partnerskab at finansiere projekter, der ville udfylde det enorme infrastruktursvælg, der har lammet udvikling i Eurasien, for ikke at sige i hele verden. Nominelt fokuserer NDB på de fem BRIKS-lande (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), mens AIIB fokuserer på asiatiske lande. Iflg. TASS sagde Zhu ligeledes, »Jeg tror, vi komplementerer hinanden, og en masse investeringsprojekter mangler finansiering ... Vi ønsker at være det 21. århundredes finansinstitution, men ikke at være en kopi af de traditionelle finansinstitutioner«, tilføjede han med henvisning til IMF og Verdensbanken.

Alt imens de fælles finansieringsprojekter endnu ikke er færdige, sagde Zhu Xian, at NDB's »eksperter er i færd med at undersøge mulighederne for at finansiere projekter for byggeri af veje i Rusland«. »Flere russiske projekter har tiltrukket sig vores opmærksomhed, især i transportsektoren«, tilføjede Zhu, iflg. TASS. Til Sputnik sagde Zhu i dag desuden: »Vi har planer inden for andre statsobligationsmarkeder, inklusive Rusland. Vi fører allerede drøftelser med den russiske regering om mulighederne for også at udstede statsobligationer i rubel i Rusland.«

Rusland, Japan og ASEAN åbner for langtrækkende perspektiver i Østasien

Præsident Putin benyttede Rusland-ASEAN-topmødet og et møde med den japanske premierminister Abe i Sotji til langtrækkende aftaler

I Asien er et faseskift af enorme dimensioner i gang. Dette viste sig blandt andet under topmødet mellem Rusland og ASEAN, der fandt sted i det russiske Sotji den 19. og 20. maj. Mødet fandt sted under mottoet "På vej mod et strategisk partnerskab i almenvellets interesse". (ASEAN-landene er Brunei, Indonesien, Cambodja, Laos, Malaysia, Myanmar, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam, med i alt over 600 millioner mennesker.) Præsident Putin erklærede, at dette topmøde var den største internationale begivenhed i Rusland i hele 2016.

De fleste statsoverhoveder fra de ti ASEAN-lande deltog personligt i topmødet, og Putin havde bilaterale møder med dem alle i løbet af en uge. Derved er samtalerne hjertelige og fortrolige atmosfære lige så vigtig som de konkrete resultater, heriblandt investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i flere tilfælde også forsvarssamarbejde.

Også præsidenten for den asiatiske infrastrukturs-investeringsbank (AIIB), kineseren Jin Liqun, tog del i topmødet. Han forhandlede i Sotji om finansieringen af 16 projekter i Det russiske Fjernøsten til et beløb af 8 milliarder dollars.

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede denne nye udvikling med begejstring: "Dette er en sag af meget stor betydning!"

Udvikling af Det russiske Fjernøsten

I tilslutning hertil bekendtgjorde den russiske minister for udvikling af Fjernøsten, Alexander Galusjka, at Rusland har forelagt 16 projekter i Fjernøsten for AIIB. Nyhedsbureauet TASS citerede ham: "Vi forelagde projekterne for udvikling af de internationale samfærdselskorridorer Primorje-1 og Primorje-2, som projekter af interesse for AIIB. Vi har desuden informeret vore partnere i banken om vigtige udviklingsområder og om Vladivostok som frihavn og indbudt AIIB til hurtigt at deltage i udbygningen af Nordøstpassagen." Korridorerne Primorje-1 (Harbin-Vladivostok-Natjodka) og Primorje-2 (Hunchun-Kraskino-Zarubino) ligger i det russisk-kinesiske-nordkoreanske grænseområde ved Det japanske Hav).

AIIB-præsident Jin erklærede efter mødet: "AIIB agter at fremme investeringerne i infrastruktur og i massetransportlinjer på den kæmpestore eurasiske landmasse, fordi vi tror, at regionens økonomiske potentiale forbedres, når vi forbedrer transportmulighederne. Vejen dertil er at mobilisere hjælp fra alle medlemsstaterne og fra de internationale institutioner såsom Verdensbanken, EDB (Den eurasiske Udviklingsbank), EBRD (Den europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling) og andre institutioner", citerede Sputnik ham for.

Samarbejde med Japan

Også Japan udviser interesse for udviklingen af det russiske Fjernøsten. Japan er tæt forbundet økonomisk og militært med De forenede Stater og har ladet sig indfange af USA's præsident Obama i hans indkredsningspolitik over for Rusland og Kina. Men Japan har også sine egne interesser i Asien, især økonomiske, og søger derfor at samarbejde med sine naboer.

I et bidrag til bladet Executive Intelligence Review (27/5) beretter Michael Billington: "Japans premierminister Shinzo Abe havde den 6. maj et yderst udbytterigt møde med Putin i Sotji, til trods for at Obama havde forlangt, at han blev væk fra det. Og også selv om der ikke blev talt offentligt om det, erfarede EIR, at Abe og Putin havde enedes om en bestræbelse

for at bilægge de territorialstridigheder mellem Rusland og Japan, der havde forhindret en fredsaftale mellem Japan og Rusland for at afslutte krigstilstanden. Over for offentligheden talte de to statsoverhoveder om en hel række mulige japanske investeringer, især i det russiske Fjernøsten, inden for energiproduktion, i olie- og gassektoren, medicinske indretninger, transportnet, havne og andre ting. Og her må man huske, at en så omfattende fælles udvikling også vil få afgørende følger for Den koreanske Halvø.

Putin indbød Abe til at deltage i det østlige økonomiske forum i Vladivostok den 2.-3. september. Man går ud fra, at Abe siger ja til denne indbydelse, og at et nyt topmøde finder sted med Putin ved den lejlighed. På forummet mødes internationale topfolk inden for økonomi og politik for at drøfte de økonomiske og investeringsmulighederne i det russiske Fjernøsten og den asiatiske stillehavsregion.

LaRouche kommenterede: "Vil Japan virkelig gøre det? Hvis ja, så er det en meget positiv udvikling for hele Asien."

Tættere samarbejde mellem Rusland og Indonesien

Også Indonesien, der med sine 240 millioner mennesker er det folkerigeste land blandt ASEAN-medlemmerne, er interesseret i et tæt samarbejde med Rusland. Som Jakarta Post berettede, foreslog Indonesiens præsident Joko Widodo under sine samtaler med Putin i Sotji, et tættere gensidigt samarbejde inden for økonomi og forsvar. Jakarta Post citerede den 19. maj Putin fra topmødet med Widodo, som han kaldte for konstruktivt: "Det hvilede på samme indstilling som hos præsident Sukarno, der var en ægte ven af vort land." (Sukarno eller Soekarno var i 1945-67 den første indonesiske præsident efter uafhængigheden fra Holland.)

Generaldirektøren for olie og gas, Wiratmaja Puja, fra det indonesiske ministerium for energi og mineralforekomster, sagde under topmødet, at han håbede, at russiske foretagender ville tage del i opførslen og driften af to olieraffinaderier i Indonesien: "Hvad raffinaderierne angår, har Rusland god

kvalitet og teknologi. I de kommende år opfører vi to raffinaderier. 13-14 milliarder dollars er nødvendige for det ene raffinaderi på Østkalimantan. Infrastrukturen er allerede på plads, vi behøver kun investeringer til opførsel og drift af et raffinaderi. Det andet raffinaderi på Java kræver investeringer på 8-9 milliarder dollars. Det er en lejlighed for vore russiske partnere til at investere i Indonesien", citerede Sputnik Puja.

I følge Jakarta Post talte Putin og Widodo om oprettelsen af en frihandelszone og om russisk hjælp til store infrastrukturprojekter i Indonesien, såsom bygningen af en jernbane på Kalimantan og et 1,8 GW-kratværksprojekt til omkring 1,8 milliarder dollars. Rusland skulle også være interesseret i at levere skibe, indbefattet flydende havne, sagde Putin.

Ruslands viceminister for økonomisk udvikling, Alexej Lichatjev, erklærede i følge TASS den 19. maj i Sotji: "Arbejdet med at skabe en frihandelszone mellem Den Eurasiske Økonomiske Union (EAWU) og Indonesien kan begynde, så snart Jakarta fremsætter anmodningen derom."

En sådan anmodning ville være et vigtigt signal, fordi USA's regering under præsident Obama her for tiden forsøger at isolere Kina og Rusland økonomisk med deres frihandelsaftaler TPP og TTIP.

Ændring af den strategiske situation

Når man sammenfatter alt dette, fremkommer der en forhåbning om et tæt og fortroligt samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan inden for det politiske, økonomiske og forsvarsmæssige område. Og det vil igen ændre forholdene i Asien og i hele verden afgørende.

Lyndon LaRouche understregede forskellen mellem denne udvikling og Obamas såkaldte "drejning mod Asien". USA arbejder på at indkredse Kina og Rusland gennem et militært samarbejde med Korea, Japan og Filippinerne, men befinder sig selv i en tilstand af økonomisk forfald. USA producerer stadig

våben, men bortset fra det er dets økonomi brudt sammen", og selv våbnene er langt mindre effektive, end de giver indtryk af. Obama er overhovedet ikke troværdig. Og derfor kan hans regering heller ikke tilbyde nogle overbevisende alternativer til det økonomiske samarbejde mellem de asiatiske lande.

POLITISK ORIENTERING den 3. marts 2016:

Schiller Instituttet har foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg:

Syrisk våbenhvile er en chance for fred gennem økonomisk udvikling//

Helga Zepp-LaRouche i Indien:

Forlæng Silkevejen til Mellemosten

Sagen om Nykredit/Totalkredit

Med formand Tom Gillesberg

Schiller Institutet stiller spørgsmål til Jin Liqun, præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, efter hans tale i Danmark

København, 2. marts 2016 – På sin første udenlandsrejse efter sin udnævnelse til præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, kom Jin Liqun til Danmark og Finland. I Danmark talte han ved et offentligt arrangement, der var arrangeret af Københavns Universitet og Copenhagen Business School. Medlemmer af Schiller Institutet deltog, stillede et af de to spørgsmål, uddelte materiale om *EIR's* Rapport om Den nye Silkevej og rapporten over Schiller Institutets foretræde for Folketingets Udenrigspolitiske Komite i går, samt fik en del kontakter.

En video med Jin Liquns tale, samt engelsk rapport, [kan ses her](#).

Formålet med AIIB er at fremme en 'win-win' økonomisk og samfundsmæssig udvikling gennem investering i infrastruktur. Jin sagde, at han ikke tror på reduktion af fattigdom i sig selv, og af sig selv. I 1980, da hovedlandet Kina erstattede Taiwan i Bretton Woods-institutionerne, havde Kina intet andet end en menneskebefolkning. Så begyndte Kina at låne for at bygge infrastruktur, og der var nogle, der var bekymrede for gældsskabelse. (Det var på det tidspunkt, hvor Mexico havde en

stor gældskrise.) Men den gavnlige effekt af infrastrukturinvesteringerne viste sig 25 år senere, da økonomien begyndte at komme i gang. Denne politik gjorde det muligt for Kina at løfte 600 millioner mennesker ud af fattigdom. Samtidig lånte andre lande for at opretholde forbrug.

I besvarelse af det spørgsmål, han selv stillede, om det var AIIB's formål at finansiere projekter under programmet for Ét bælte, én vej (One Belt, One Road; OBOR), sagde Jin, at banken ejes af de 57 medlemslande, og endnu 50 andre ønsker at gå med, hvor 30 af disse har truffet beslutning om at tilslutte sig. Dette er ikke Kinas bank; OBOR vil blot udgøre en del af bankens engagement, og der må være en balance mellem finansiering af projekter i hele regionen.

Formålet er at finansiere varig, økonomisk udvikling, skabelse af rigdom, samt skabelse af infrastruktur i Asien, der bidrager til forbindelsesmuligheder i den vidtstrakte, eurasiske landmasse, og ikke kun i selve Asien, med f.eks. højhastighedstog, der nedbringer omkostningerne for transport mellem Europa og Asien. Det er nu blevet lettere at rejse fra Beijing til Europa, end det er at rejse mellem de asiatiske nationer. Der er behov for at harmonisere politikken til fordel for eksempelvis at krydse grænserne.

AIIB vil udrette ting, der ikke hidtil er blevet udrettet af Bretton Woods-finansinstitutionerne, inklusive Verdensbanken, fordi AIIB vil lære af disses plusser og minusser. Asien har likviditet i overflod, men i øjeblikket må disse penge først rundt om Europa og USA, før de kommer tilbage til Asien.

Investeringer i infrastruktur kan være pengespild, hvis der ikke foreligger gode, gennemtænkte projekter – som et kraftværk uden et moderne el-net. AIIB vil være med til at udtænke koordinerede projekter.

Vist er der uoverensstemmelser over det Sydkinesiske Hav, men de fælles infrastrukturprojekter mellem Kina og nationerne i

ASEAN har opbygget en gensidig tillid og et win-win-samarbejde. Se på Syrien; vi ønsker ikke at se det ske andre steder; men vi må lære at mindske kaos og løse uoverensstemmelser.

Udvikling er også med til at forbedre miljøbeskyttelse. Man bekymrer sig jo ikke om miljøet, hvis ens bekymringer går på, hvordan man skal få morgenmad næste dag.

Tom Gillesberg fik lejlighed til at stille følgende spørgsmål:

»Mange tak for Deres fremlæggelse. Jeg synes, det er meget spændende, at Danmark er medlem af AIIB. Jeg er formand for det danske Schiller Institut. Mit spørgsmål lyder: Hvis I arbejder så tæt sammen med Verdensbanken og disse institutioner, hvordan vil I så forhindre dem i at bruge, som det sker i dag, spørgsmål som f.eks. miljøhensyn, klimaspørgsmål osv. til at forhindre udvikling? Der er et stort behov for udvikling, og mange penge i verden, der kunne investeres i udvikling, men de siger, 'Nej, det kan vi ikke gøre. Vi har en truet frø-art her, og derfor kan vi ikke bygge denne dæmning, og I kan ikke få elektricitet'. Så hvordan vil I sikre, at denne form for ideologisk korrupsion ikke kommer til at influere på AIIB således, at disse spørgsmål ikke anvendes til at forhindre udvikling?«

Som svar på spørgsmålet sagde Jin, at man undertiden må ofre noget i form af indvirkning på miljøet for at få udvikling, og at nettoeffekten vil være positiv. Udvikling er løsningen. »Vi er stadig ikke parat til at blive afvænet fra fossile brændstoffer ... Men pga. udvikling kan vi mennesker opfinde en teknologi, opnå teknologiske gennembrud. Vi vil sluttelig kunne tappe solenergi direkte, men man kan ikke med ét springe direkte til dette stadium ... Folk er bange for atomkraft [fission], men hvis vi kunne opnå et gennembrud inden for fusionskraft, kan vi måske løse problemet én gang for alle.

Hvordan skal vi kunne opnå dette? Gennem udvikling! Lad os samarbejde« for at opnå gennembrud.

Video: Den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbank (AIIB) præsident Jin Liquns tale i København den 2. marts 2016

Redrawing the Global Financial Map – Jin Liqun President of the Asian Infrastructure Investment Bank

“How Can the Asian Infrastructure Investment Bank Contribute to Economic Development and Integration in Asia? What is in it for Europe/Denmark?”

Meeting arranged by Copenhagen University’s Asian Dynamics Initiative, Asia Research Centre, and Copenhagen Business School.

Question by Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute in Denmark at ??

Link til København Universitets side om mødet.

og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

GDE Error: Requested URL is invalid

Dias til mødet:

**RADIO SCHILLER den 18. januar
2016:**

**Nedsmeltningen af det
transatlantiske finanssystem:
Opbyg den fysiske økonomi**

Med formand Tom Gillesberg:

**Præsident Xi Jinping taler
ved den officielle åbning**

af Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank

16. januar 2016 – Det var med en hel del stolthed, at Kinas præsident Xi Jinping talte ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB. I oktober måned 2013, en måned efter præsident Xi i Jakarta lancerede et banebrydende forslag om et Økonomisk Silkevejsbælte, foreslog han AIIB. Alt imens det ikke stod klart på det tidspunkt, hvor meget støtte, AIIB ville indhente, så var verdens behov for infrastruktur så stort, at ikke engang Obamaregeringens forsøg på at afskrække selv europæiske lande fra at tilslutte sig, kunne svække den underdønning af støtte fra selv uden for Asien, og AIIB omfatter nu 57 nationer fra Asien og hele verden som stiftende medlemmer. »Stiftelsen og åbningen af AIIB betyder også en hel del for reformeringen af det globale, økonomiske styringssystem«, sagde Xi til de delegerede. »Det er i overensstemmelse med den voksende tendens i det globale, økonomiske landskab og vil være med til at gøre det globale, økonomiske styringssystem mere retfærdigt, ligeværdigt og effektivt.«

»Stiftelsen og åbningen af AIIB vil i realiteten forstærke investering i styrkelse af infrastrukturudvikling i Asien«, sagde Xi. »Det vil tjene til at kanalisere flere ressourcer, især private investeringer, til infrastrukturprojekter til fremme af regionale tilslutningsmuligheder og økonomisk integration. Det vil medføre et bedre investeringsmiljø og flere jobmuligheder og udløse større mellem- og langfristet udviklingspotentiale for asiatiske udviklings-medlemslande. Dette vil igen stimulere økonomisk vækst i Asien og den videre verden.«

»Efterspørgslen på infrastruktur er enorm. Institutioner for investering i infrastruktur, gamle såvel som nye, har meget at tilbyde hinanden og kan meget vel samarbejde om fælles

finansiering, udveksling af viden og opbygning af kapacitet. De kan indgå i godartet konkurrence med hinanden, lære af og forstærke hinanden og sammen gå frem. Dette er en måde, hvorpå multilaterale udviklingsinstitutioner får mulighed for at bidrage mere til infrastruktur-tilslutningsmuligheder og bæredygtig, økonomisk udvikling i regionen.«

»Alt imens udviklingslande udgør grundstammen i AIIB-medlemsskabet, så tiltrækker banken også et stort antal udviklede lande som medlemmer. En så enestående styrke gør det til en bro og et bånd for fremme af både syd-syd-samarbejde og nord-syd-samarbejde«, sagde Xi. Åbningen af AIIB udstiller også løggen i de vestlige finansielle medier, der, i kølvandet på uroen på aktiemarkedene, har udspytet dommedagsscenerier om den asiatiske økonomi. Præsident Xi meddelte også, at Kina ville investere yderligere \$50 mio. i AIIB's kapital. I interviews med kinesiske medier gav de internationale delegerede til AIIB's åbningskonference, inklusive besøgende, udenlandske ministre, udtryk for stor optimisme over de fremtidige muligheder med lanceringen af denne institution. Selv Filippinerne, der er fastlåst i en bitter strid med Kina over maritime grænselinjer, har følt det nødvendigt at deltage i den udviklingspolitik, som stiftelsen af AIIB varsler om.

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gillesberg den 14. januar 2016

1 time 28 min.:

Eller klik [her](#)

Lyndon og Helga LaRouche interviewet på China Radio International

28. december 2015 – Lyndon og Helga LaRouche blev den 27. december interviewet af China Radio International i anledning af lanceringen af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB. Som svar på et spørgsmål om AIIB og beslutningen om at anvende dollaren til bankens første lån, sagde LaRouche, at dollaren befandt sig i en tilstand af hastigt sammenbrud pga. sammenbruddet i den amerikanske økonomi, alt imens Kina og renminbi (RMB) var på vej op. Med alle sine problemer går den kinesiske økonomi frem, sagde han, mens den amerikanske økonomi er ved at kollapse. Faren, bemærkede han, består i, at USA, under den britisk dominerede Obamaregering, måske vil forsøge at lancere en atomkrig for at forhindre disse positive udviklinger i at skride frem.

Helga LaRouche bemærkede, at den kurs, som USA tager i det kommende år, vil være af absolut afgørende betydning. »Præsident Xi Jinping har lige fra begyndelsen indbudt USA til at samarbejde om dette projekt, og det står fortsat åbent for alle«, sagde hun. USA kunne respondere på imperie-maner og forsøge at sabotere disse positive udviklinger og den nye orientering i økonomisk tankegang, som AIIB og den Nye Udviklingsbank repræsenterer, sagde hun. Eller USA kunne også tage det amerikanske folks virkelige interesser til sig og respondere positivt til denne nye, økonomiske orden ved at tilslutte sig AIIB og samarbejde med Kina og dets partnere om udviklingen af verdensøkonomien.

**RADIO SCHILLER den 28.
december 2015:
Faseskifte til finanskrak i
begyndelsen af januar**

Med formand Tom Gillesberg

**Chef for Asiatisk
Infrastruktur-
Investeringsbank i London:
AIIB er åben for alle – ikke
konkurrent
eller erstatning for
Verdensbanken**

11. november 2015 – Som taler ved et forum om Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) ved Boao-konferencen om asiatisk finansielt samarbejde i London den 10. november, tog chef for AIIB Jin Liqun ikke noget nonsens fra mødeleder Martin Wolf, redaktør for *Financial Times*, der var sit sædvanlige, bryske selv. »Hvordan kan De tage fejl på så mange

punkter i dag, Martin Wolf?» sagde Jin på et tidspunkt. Han bemærkede, at AIIB var en »institution i det 21. århundrede«, og at den ville have de højeste standarder for integritet i sine operationer og lån, »men dog ikke vestlige standarder«. Da Wolf spurgte, om Jin mente, USA og Japan havde været »tåbelige« ved ikke at tilslutte sig, svarede han, at »tåbelig« var det forkerte ord til at beskrive situationen. »Nogle lande har måske brug for mere tid til at se, hvordan tingene fungerer, før de beslutter sig til at være med.« Tidligere i konversationens forløb havde Jin været noget vred over de fjollede angreb, der i begyndelsen blev lanceret mod banken.

Da Wolf spurgte ham, om AIIB ville blive en konkurrent til Verdensbanken, gjorde Jin igen indsigelse. Jin bemærkede, at Bretton Woods-institutioner nu var »halvfjerdsårige«, men han sagde, at han også havde arbejdet for Verdensbanken, og han var »fine« venner med Verdensbankens præsident Kim, og »man kan aldrig nogen sinde erstatte sin bedste ven«. Han sagde, at han værdsatte Kims forsøg på at reformere Verdensbanken, men han vidste, at problemer, der er »akkumuleret hen over syv årtier, ikke kan fikses på en nat«. Han benægtede, at AIIB havde planer om at erstatte Verdensbanken: »Vi er samarbejdspartnere.« Han sagde, at medlemskab af AIIB ville være åben for alle nytilkomne, der accepterer aftaleparagrafferne, der er underskrevet af de stiftende medlemmer.

Han havde tidligere indikeret, at banken ville begynde at finansiere operationer i andet kvartal af næste år og ville koncentrere sig om elektricitet, transport og vandforsyning, da der er et skrigende behov for disse ting. Jin sagde også, at AIIB også ville vælge investeringsprojekter i Afrika og Latinamerika. »AIIB kan investere i et hvilket som helst land«, sagde Jin og kom med eksemplet om finansiering af overvandingsprojekter i Australien, der kunne forbedre sikkerheden for Asiens fødevareforsyning. Selv at låne til

lande som Egypten, den første afrikanske stat, der tilsluttede sig banken, »skulle ikke være noget problem«, sagde han.

Formand for Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank Jin Liqun forklarer bankens nye tilgang til lån på Brookings i Washington (inkl. video)

26. oktober 2015 – Jin Liqun, formanden for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, besøgte Brookings Institution i Washington den 21. okt. for at forklare betydningen af AIIB's nye tilgang til finansiering af udvikling. Jin forsøgte at opklare alle misopfattelser om, at AIIB skulle se sig selv som et alternativ til Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank (ADB). »Både Verdensbanken og ADB har bidraget til fattigdomsreduktion i Asien i årtiernes løb«, sagde Jin. »Men det er vanskeligt at opnå fattigdomsreduktion, ikke så meget pga. af manglende finansiering, men pga. tilgangen. Jeg mener ikke, at fattigdomsreduktion i sig selv og af sig selv vil udrette meget mht. at influere på folks liv. I de fleste tilfælde må tilgangen forfines og forbedres.« Han fortsatte med at beskrive situationen i et samfund i en afsidesliggende egn, der er afskåret fra den omkringliggende verden. Uanset den indsats, der måtte blive gjort for at afhjælpe deres

situation, så vil det ikke være til megen nytte, sagde han, men vil i stedet »gøre dem totalt afhængige af almisser og velgørenhed fra regeringen og internationale donorer, til trods for, at disse områder kan være meget rige i forekomsten af naturlige ressourcer«, sagde Jin. »Men den lokale befolkning har ingen måde, hvorpå de kan tappe ind i disse ressourcer til gavn for sig selv. Efter min mening er den eneste løsning konnektivitet. Dette vil bygge bro over gabet mellem lokalsamfundet og den omkringliggende verden.« Og, forklarede han, dette var, hvad AIIB ønskede at opnå, at skabe denne konnektivitet.

Han roste ADB og Verdensbanken og sagde, at de havde bidraget stort til Kinas udvikling i årenes løb med deres investeringer i infrastruktur; men nu, hvor Kina var ved at blive en økonomisk stormagt, følte de, at de også havde et ansvar for at begynde at tilbyde samme hjælp til andre lande. Han sagde, at AIIB var formuleret som en bank for Asien, som et alternativ til ikke-regionale finansinstitutioner, der samtidig påtvang visse betingelser. Men da alle disse andre, ikke-asiatiske lande ønskede at være med i den (AIIB), følte de, at de ikke kunne begrænse medlemskabet til kun at gælde for asiatiske lande. De asiatiske lande vil bevare majoritetsaktierne i banken, uanset, hvor mange lande, der sluttelig kommer med.

Alt imens Verdensbanken oprindeligt startede sin eksistens under navnet den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling, og med en opgave om at hjælpe med til genopbygningen af Europa efter anden Verdenskrig, og dernæst hjælpe med udviklingen af tredjeverdenslande, så skiftede Verdensbanken i 1970'erne, under den kombinerede indflydelse af den voksende finanskrisen og paradigmeskiftet over til nulvækst-perspektivet, over til det, man med et forskønnende udtryk kaldte »fattigdomsreduktion«, indkomstfordeling og, under ledelse af Robert McNamara, befolkningskontrol. Den »nye tilgang«, som Jin Liqun peger på, er den form for

paradigmeskift, som verden har brug for, for at gå frem ad vejen til udvikling.

Da der var nogen, der spurgte, om AIIB ville finansiere Kinas 'Ét Bælte, én Vej'-projekt, svarede Jin, at Bælte-og-Vej-projektet blev understøttet af nationale, kinesiske pengemidler, inklusive den kinesiske Ex-Im-bank, og med langt større ressourcer end AIIB. Men, hvis der kom projekter, der var en del af Bælte-og-Vej-strategien, og som var i overensstemmelse med AIIB's retningslinjer for lån, ville AIIB, selvfølgelig, være villig til at deltage.

Rhodos-konference, »Dialog mellem Civilisationer«: Ruslands Yakunin meddeler skabelse af nyt forskningsinstitut til fremme af global infrastruktur

11. oktober 2015 – Vladimir Yakunin, præsident og medstifter af Verdensforummet »Dialog mellem Civilisationer« (eller Rhodos Forum), på hvilket Lyndon og Helga LaRouche har talt gentagne gange i årenes løb – åbnede det 13. årlige Rhodos

Forum den 10. okt. ved at meddele lanceringen af en ny, stor global tænketank, der fokuserer på globale infrastrukturprojekter.

Yakunin, der indtil for nylig også var chef for Russiske Jernbaner, brugte sine indledende bemærkninger til et kraftigt angreb på geopolitisk tankegang og faren for krig. »Vi har set, at en verden, der er domineret af en enkelt civilisation, ikke fungerer. Nylige konflikter i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien har vist, at Vestens interventionspolitik er en fiasko. Det står ud fra den aktuelle tilstand med konflikt i hele verden klart, at interkulturel dialog er af vital betydning.«

Blandt de fremtrædende talere på Rhodos var Jayshree Sengupta, økonom, Observer Research Foundation, fra New Delhi, Indien, der også talte på Schiller Instituttets konference i Paris i juni 2015. I sine bemærkninger på Rhodos understregede hun betydningen af infrastruktur og opfordrede især til samarbejde med Kina. Hun sagde, at der var 700 millioner indere i landsbyer i landdistrikter, der ikke har nogen infrastruktur, men, med BRIKS og dennes Nye Udviklingsbank (NDB), har vi håb om at kunne finansiere vore behov for infrastruktur. I BRIKS er vi alle lige, men det er vi ikke i IMF, udtalte hun. BRIKS' reservevalutafond, CRA, vil tage sig af mange problemer, med overgangslån, når penge begynder at strømme ud. Men ulig IMF stiller CRA ingen forhåndsbetingelser, ingen diktater og ingen forhåndskrav (især om budgetnedskæringer og 'nøjsomhedspolitik' over for befolkningen, -red.).

Under Kinas lederskab, sagde hun, er Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, operationel, og Europa har trodset USA og tilsluttet sig. Nogle folk i Indien er nervøse over Kina, idet de er bange for, at den ene stormagt skal afløses af den anden, nemlig Kina. Men jeg siger nej, fastholdt Sengupta: Vi er ligeværdige i AIIB og NDB, og det er grunden til, at jeg støtter dette.

Helga Zepp-LaRouche-interview på kinesisk TV, med udgivelsen på kinesisk af EIR's rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen.«

Zepp-LaRouche: » For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; ... Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret.«

2. oktober 2015 – Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, var en af tre panelister på CCTV's show »Dialogue: Ideas Matter« (Dialog: Ideer er vigtige), den 28. september. Vært for showet var Yang Rui, og deltagerne var prof. Jin Canrong fra Kinas Renmin Universitet, der var i studiet sammen med fr. LaRouche, og prof. M.D. Nalapat, formand for UNESCO Peace ved Manipal Universitetet i Indien, over video.

Showet, der varede en halv time, var helliget spørgsmål, der er blevet rejst under det nylige sammentræde af FN's Generalforsamling. Her følger fr. LaRouches interventioner:

Spørgsmålet om udvikling

Da værten Yang Rui bad fr. LaRouche om at kommentere præsident Xi's forpligtelse til at yde 2 mia. dollar til fattige nationer i hele verden, svarede hun:

»Jeg mener, at det bør ses i lyset af **den fremragende tale, han holdt i FN**, der var den mest optimistiske, mest opmuntrende tale af alle lederne, efter min mening, fordi han understregede den lovede udvikling for hele verden som en del af Kinas win-win-politik. Han understregede f.eks. innovation. Så disse 2 mia. dollar er blot en slags gestus for den langt bredere politik med win-win-politikken og den kinesiske model, som Kina netop nu tilbyder.«

[... Prof. Nalapat bemærkede, at Kina har bragt 500 mio. mennesker ud af absolut fattigdom i løbet af den seneste generation, samt har fremmet kvinders rettigheder.]

Værten Yang Rui spurgte fr. LaRouche, om Xis og Modis oplevelser af fattigdom tidligt i deres liv har haft, og i hvilken grad, en indflydelse på deres politik.

Zepp-LaRouche: »Meget, tror jeg. Jeg mener, at begge de to ledere virkelig er exceptionelle ud fra et standpunkt om at kere sig om deres befolkning. De har begge givet udtryk for en enorm optimisme for fremtiden. Narendra Modi har f.eks. sagt, at BRIKS-landene er den første alliance af lande, som ikke defineres ud fra deres nuværende kapaciteter, men af deres fremtidige potentiale.

Jeg mener, at de begge, med deres egne erfaringer om fattigdom, og om vanskelige tider – i Xi Jinpings tilfælde var perioden under kulturrevolutionen meget vanskelig ... «
[afbrydes]

Efter nogen diskussion om den internationale flygtningekrise,

spurgte værten Yang Rui alle de tre paneldeltagere om Millennium Udviklingsmålene, der erklærer, at fattigdom på nuværende tidspunkt efter planen angiveligt skulle have været halveret, samt om Pave Frans' holdning til den ukontrollerede grådigheds voldsomhed. Prof. Nalapat rejste spørgsmålet om præsident Clintons ophævelse af Glass-Steagall og antydede, at dette førte til krakket i 2008 og til store uligheder i indkomster.

Yang: Er Kina et »udviklet« land eller et »udviklingsland«? Værten bemærkede, at der eksisterer et nyt niveau af aftaler mellem Kina og USA, inklusive løfter fra Washington om at støtte AIIB's indsats. Vil Kina yde store bidrag til folkeslagenes udvikling?

Zepp-LaRouche: »Det mener jeg, Kina allerede har gjort. For, i BRIKS-politikken, og i Xi Jinpings win-win-politik, har Kina bidraget til eller taget lederskabet for at skabe en totalt alternativ, økonomisk model; og det på et tidspunkt, hvor det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at nedsmelte i et krak, der er større end det i 2008.

Jeg mener, at hele verden har tilsluttet sig AIIB, f.eks., fordi den er en mere attraktiv model, fordi den er målrettet mod reel investering, infrastruktur og andre aspekter af realøkonomien, mens den transatlantiske verden står umiddelbart foran en bankerot. De europæiske banker er totalt bankerot; Wall Street er mere end bankerot. Og da nu herren fra Indien nævnte Glass-Steagall – der er i øjeblikket en stor bevægelse for at genindføre Glass-Steagall, hvilket ville betyde at erklære de bankerotte Wall Street-banker bankerot. Det ville være en meget god ting.

Så det er virkelig en gave fra himlen, næsten, at Kina er begyndt at skabe dette alternative system, som en redningsbåd netop, som Titanic er ved at gå ned.

Så alt imens det er godt, at der nu er en bedre forståelse

mellem USA og Kina, så løser det ikke problemet med, at USA's tilbøjelighed stadig går i retning af en unipolær verden.

Jeg mener, at vi befinder os i en periode med enorme forandringer. Europa er ved at forandres; der er stor respons på flygtningekrisen, for det har 'prikket hul på boblen' om, at vi lever i en verden, hvor krige, der begynder i én del af verden ... « [afbrudt]

Yang: De er også forfatter til rapporten, »[Fra Silkevejen til Verdenslandbroen](#)« [viser den frem], en fantastisk, meget imponerende rapport.

Se også: "Silkevejen bliver til Verdenslandbroen" udgivet på kinesisk præsenteres på pressekonference i Beijing, 30. sept.

De ser »Dialog« med fr. LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, og prof. Jin Canrong og prof. M.D. Nalapat. Vi diskuterer spørgsmål fra FN's Generalforsamling New York.

Spørgsmålet om kvinders rettigheder

CCTV-værten Yang rejste spørgsmålet om angrebene på Kina for sin tilstand mht. kvinders rettigheder, og beder om alle paneldeltagernes mening. Efter at de andre havde talt, sagde fr. LaRouche:

Zepp-LaRouche: »Jeg mener, at den eneste måde, hvorpå man kan overvinde kvinders underprivilegerede stilling, er, hvis begge kønnene lever et kreativt liv; for kun, når alle mænd og

kvinder opfylder deres skabende potentiale fuldt ud, kan der blive ligestilling.

Og i denne henseende mener jeg, at der i hele verden er behov for at gøre mere, uden tvivl. Men jeg mener, at Kina promoverede kvindelige taikonauter – kvindelige astronauter – og dette er et godt tegn. Vi har i Tyskland udgivet en bog, hvis forside viser et foto af en kvindelig, kinesisk taikonaut, der kommer tilbage fra rumfartøjet – det er fuldstændig optimistisk.

Det er denne form for rollemodeller, vi har brug for. For det er ønskeligt med et image, hvor kvinder befinder sig i avantgarden af videnskab og kultur: og det mener jeg er meget godt. Det er meget bedre end i mange dele af USA ... «

Repræsentation i FN's Sikkerhedsråd

Efter en drøftelse af kravet fra flere lande, inklusive Japan, Indien, Tyskland og Brasilien, om at have en permanent repræsentation i FN's Sikkerhedsråd, spurgte Yang fr. LaRouche: Bør Tyskland blive permanent medlem af Sikkerhedsrådet?

Zepp-LaRouche: »Ja, det mener jeg, men spørgsmålet rækker ud over dette. For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; men også, at jeg ikke nødvendigvis er enig i, at ideen om en multi-polær verden skulle være særligt meget bedre end en unipolær verden, for det indeholder stadig ideen om geopolitik. Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret. Så jeg mener, at vi må finde en modus operandi,

hvor Afrika, Latinamerika og Asien er repræsenteret på en passende måde.

Men jeg mener, at hovedspørgsmålet er, at vi må have et Nyt Paradigme, i hvilket hele menneskehedens interesser, menneskeheden som den udødelige art for fremtiden, må være det, der er vejviser for, hvad alle lande gør. Jeg mener, at tiden er inde til, at et folks legitime interesse, eller endda en gruppe af folkeslags legitime interesse, som et modsætningsforhold til en anden gruppe af folkeslag, nu må tilsidesættes, og at vi i stedet må definere, hvad menneskehedens fælles problemer er, hvilket vil sige at fjerne sult og indføre sikkerhed for energiforsyning og forsyning af råmaterialer.

Her igen mener jeg, at Kina har taget føringen med sit Måneprogram. Kinas Månemissioner viser virkelig, hvordan videnskab og teknologi kan håndtere spørgsmålene om sikkerhed for forsyning af råmaterialer og energi. For, Kina arbejder hen imod at udvinde helium-3 på Månen til brug for, at der i fremtiden endelig kan komme produktion af fusionsenergi på Jorden.

Jeg mener, at det mere er et spørgsmål om en vision for fremtiden. Det er mere et spørgsmål om at definere menneskehedens fælles mål, og dernæst bør repræsentationen reflektere denne holdning.«

[Video med CCTV's program Dialogue kan ses her.](#)

KÆMPE BRIKS-INFRASTRUKTUR-INDSATS:

Kinas vicepremiermin. Zhang annoncerer op til seks korridorer i planen for Ét bælte, Én vej, med en \$900 mia. stor investering

31. maj 2015 – Kina er i færd med, i en bjergtagende skala, at skitsere store projekter til forøgelse af 60 landes videnskabelige platform i planen for Ét bælte, én vej, og som indledningsvis kunne beløbe sig til over \$1 billion.

Ifølge *China Daily* fra 28. maj annoncerede den kinesiske vicepremierminister Zhang Gaoli, at Kina har planer om at investere \$900 mia. i planen for Ét bælte, én vej, som vil udvikle nationerne langs med og imellem ruterne. Zhang kom med denne meddelelse den 27. maj ved åbningsceremonien for en todages konference i Asien-Europa-mødet (ASEM), der blev afholdt i Chongqing med titlen, Dialog i industrien om konnektivitet. ASEM repræsenterer 53 europæiske og asiatiske nationer og organisationer.

Zhang sagde, iflg. *China Daily*, at Kina overvejer at udvikle op til seks store korridorer: Kina-Mongoliet-Rusland; Nye Eurasiske Landbro; Kina-Central- og Vestasien; Kina-Indokinesiske Halvø; Kina-Pakistan; og Bangladesh-Kina-Indien-Myanmar. Disse korridorer ville stråle ud i flere retninger og frembringe en enorm, økonomisk transformation. Iflg. artiklen vil Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye

Silkevejsfond, der er i færd med at blive skabt, blive tappet som en kilde til finansiering. AIIB vil tilsyneladende bruge en stor del af sin kapital til finansieringen.

Kinas handelsvolumen for varer med de 64 lande langs med de afstukne ruter, hvoraf mange er udviklingslande, har været voksende med gennemsnitligt 22 % hvert år siden 2001.

Ifølge *World Industrial Reporter* den 29. maj, »vil Kinas Udviklingsbank sandsynligvis også spille en mere aktiv rolle i Ét bælte, én vej, og bankens viceguvernør Li Jiping har erklæret, at banken har etableret en database med over 900 projekter i 60 lande, der involverer investeringer for over \$890 mia., rapporterede *21st Century Business Herald* torsdag.« *EIR* undersøger i øjeblikket, om Kinas Udviklingsbanks forventelige portefølje af potentielle investeringer i 60 lande er adskilt fra de projektlån, som vicepremiermin. Zhang forestiller sig, at den kommende AIIB og Nye Silkevejsfond vil finansiere, eller om der er nogen, eller en del, overlapning.

Men som sagt har Kina til hensigt at indledningsvist investere sandsynligvis \$1 billion eller mere i planen for Ét bælte, én vej, med yderligere betydelig finansiering fra den fremvoksende BRIKS' Nye Udviklingsbank, der kunne danne kernen i et nyt, økonomisk verdenssystem.

Kinas officielle plan over det 'Nye, økonomiske Silkevejsbælte'.

Højt placeret indisk regeringsperson: Infrastruktur er en offentlig statsværdi

Berlin, 20. maj, 2015 – På et panel om Modi-regeringens ambitiøse »100 Smart Cities«-program for Indien, der afholdtes i forbindelse med Den asiatiske Stillehavsuge i Berlin i dag, rapporterede Pradeep Puri fra Indiens Føderale Råd for Handel og Industri (FICCI) om de blandede erfaringer med offentligt-private partnerskaber og erklærede: »Infrastruktur er en offentlig, statslig værdi, og staten må påtage sig ansvaret.« Måske lige borstet fra i USA, så er dette et princip, der er anerkendt over hele verden, og det kan ikke være anderledes i Indien. Indiens basale infrastrukturbehov er enorme: Puri og andre indiske talere talte om et minimumsbeløb på 1,3 billioner dollar, som må investeres for at gøre indiske byer egnede til at leve i og forhindre dem i at synke ned i slum. Frem til 2050 må der skabes henved 500 millioner nye jobs i Indien, og de fleste vil blive inden for bymæssige områder; 60 af disse 100 byer vil have en befolkning på 1 million mennesker og mere, og seks af dem vil hver have en befolkning på mere end 10 mio. mennesker.

Modis Smart Cities-program skal, som flere indiske talere påpegede, ikke begrænses til 100 byer, men er tænkt som en drivkraft for at få alle landets flere tusinde byer involveret. »Smart« indebærer ikke alene IT og elektronik; det indebærer først og fremmest at tilvejebringe en garanteret og billig forsyning af ferskvand, energi, kloakering og offentlige sundhedstjenester, så vel som også offentlig transport, for hver eneste borger i Indien. Modis program gælder for alle indiske borgere, ikke kun for en rig elite, der ønsker at kopiere vestlig livstil – Indien vil blive en

moderne nation, men vil have sin egen særlige karakter. Og befolkningen støtter Modi, som paneldeltagerne understregede.

En repræsentant fra det tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) (Kreditanstalt for Genopbygning), som under dette panel af *EIR* blev spurgt om samarbejdet med de nye finansinstitutioner, BRIKS' NDB (Nye Udviklingsbank) og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank), sagde, at han bød disse nye spillere velkommen på det internationale marked, og at KfW helt bestemt ville arbejde sammen med dem, idet AIIB begynder at operere først og NDB lidt senere, efter hans mening. Han tilføjede, at han mener, de nye banker vil konsultere KfW om, hvorledes den udfører sit arbejde, men dernæst vil de naturligvis udføre deres arbejde på deres egen måde.